

Bilag 8.

Oversættelse.

Ambassadør J. Stenbæk Hansens stemmeforklaring i Det særlige politiske udvalg den 14. november 1969 om apartheid.

Til forklaring af vor stemmeafgivning vedrørende resolutionsforslagene A/SPC/L. 172/Rev.2 og A/SPC/L. 173/Rev.1 vil jeg gerne fremsætte følgende bemærkninger. Lad mig begynde med sidstnævnte forslag.

Den danske regering fordømmer utvetydigt apartheidpolitikken. Det har vi fra danks side altid gjort. Vi er dybt bekymret over den og har gennem årene efter bedste evne bestræbt os for at medvirke til en løsning. Vi har støttet de på den 23. og tidligere generalforsamlinger vedtagne resolutioner, hvori sikkerhedsrådet opfordres til som hastesag påny at tage apartheidspørgsmålet op til overvejelse med henblik på, at der i henhold til pagtens kapitel VII træffes effektive foranstaltninger til den fulde gennemførelse af omfattende obligatoriske sanktioner imod Sydafrika. Vi har gjort dette ud fra den opfattelse, at situationen i Sydafrika berettiger til universelt anvendte økonomiske sanktioner, pålagt af sikkerhedsrådet og støttet af alle lande, herunder først og fremmest Sydafrikas vigtigste handelspartnere.

Vi beklager derfor, at vi ikke i år er i stand til at støtte resolutionen om apartheid, ligesom vi beklager, at de ændringer i resolutionen, der er sket i forhold til sidste års resolution, efter al sandsynlighed vil modvirke de formål, de burde tjene.

Vore indvendinger imod teksten kan hovedsagelig henføres til forfatningsmæssige betragtninger, idet vi med bestemthed må hævde, at kun sikkerhedsrådet har kompetence, når det drejer sig om at tage skridt såsom økonomiske sanktioner mod stater. Disse betragtninger gælder især operative paragraf 5.

Vi har også på andre punkter alvorlige betænkeligheder. Vi kan ikke støtte, at særorganisationerne indblandes i det i operative paragraf 8 og 10 omhandlede problemkompleks. Efter vor opfattelse ville dette skabe en række principielle og forfatningsmæssige problemer med hensyn til disse organisationers virksomhed. Det er den danske delegations opfattelse, at generalforsamlingen ikke på denne måde kan forpligte nogen særorganisation til at indlade sig på nogen virksomhed, der går ud over de grænser, som sættes af dens forfatning, hævdvunden praksis og folkeretten i almindelighed. Ligeledes nærer vi alvorlig tvivl med hensyn til rækkevidden af det mandat, der er givet det særlige apartheidudvalg.

Vi har yderligere forbehold, men jeg finder ingen anledning til at komme nærmere ind på disse, da jeg allerede har dækket, hvad der forekommer at være de væsentligste elementer i resolutionsforslaget.

Hvad angår det andet resolutionsforslag, A/SPC/L.172/Rev.2, vil jeg gerne først og fremmest understrege, at vi værdsætter den samarbejdsånd, som forslagsstillerne har lagt for dagen ved dets udarbejdelse. Vi vil stemme for resolutionsforslaget, og jeg ønsker at fremsætte et par bemærkninger om dets indhold.

Med hensyn til operative paragraf 4 vil jeg gerne — ligesom tidligere talere — henvende opmærksomheden på den resolution, som blev vedtaget på den 21. Internationale Røde Kors Konference i Istanbul i september 1969 vedrørende beskyttelse af ofre for ikke-internationale konflikter. I den pågældende resolution, som fremlagdes